

Arrest

nr. 72 105 van 19 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 22 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat J. DOCQUIR, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 21 april 2011, verklaart er zich op 22 april 2011 vluchteling.

1.2. Op 26 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een hindoe te zijn met de Indische nationaliteit en geboren te zijn op 15 april 1964 in het dorp Kirmach, district Kurukshetra, in de deelstaat Haryana. U woonde in uw geboortedorp met uw echtgenote en twee zonen en werkte heel uw leven lang als aannemer samen met uw vader. Meer dan tien jaar geleden bent u lid geweest van de Indian National Lokdal partij en van de Backward Society, een organisatie van lagere kasten, maar u bent niet meer betrokken bij deze partij of organisatie. U had één koe en toen u uw drachtige koe in september 2010 aan een klein meer in het dorp liet laven, kwam ze in gevecht met een andere drachtige koe. U was boos en met een ijzeren staaf sloeg u de andere koe en omdat die koe telkens opnieuw aanviel sloeg u tot wel drie tot vier keer op haar buik. De koe zeeg neer en u ging naar huis. Die door u neergeslagen koe bleef twee dagen liggen en beviel dan van een dood kalf en overleed kort daarna. De dag dat die koe overleden was, stond diens eigenaar aan uw huis. Hij was een rijk man van een andere kaste die behoorde tot de Youth Congress Party. Deze Angrez Singh nam geen genoegen met de schadevergoeding die u voorstelde, hij aasde op wraak. Gedurende twee à drie dagen probeerden jullie een compromis te sluiten, wat niet lukte en toen belde Angrez Singh de politie. Hierop vluchtte u weg naar verwanten, u verbleef bij een tante en dan bij een oom en na vijftien dagen kwam u poolshoogte opmeten in het dorp want u dacht dat alles voorbij zou zijn. U ging naar huis en de ruzie begon opnieuw. De politie werd opnieuw geroepen, ze kwamen en namen u mee naar het politiekantoor. Dorpelingen gingen de volgende dag om uw vrijlating vragen, ze zouden bemiddelen in een compromis en u komt vrij op borg. Gedurende vier à vijf dagen waren jullie bezig te onderhandelen toen uw vader tijdens een dorpsraad ten val kwam en zijn nek brak. Mensen van de kaste van Angrez Singh waren aanwezig en zouden uw vader hebben geduwd. Uw vader werd nog naar een hospitaal gebracht maar zij zeiden dat er geen hoop meer was en dat jullie hem naar huis mochten brengen. Onderweg naar huis overlijdt hij en u maakt zich uit de voeten omdat u arrestatie door de politie vreest. U verblijft twee à drie dagen bij één vriend en vervolgens nog eens twee à drie dagen bij een andere vriend. Vervolgens liet u vrouw en kinderen naar Kurukshetra stad komen waar u een huis huurde. Angrez Singh en zijn medestanders kwamen te weten dat jullie daar verbleven en met acht à tien personen kwamen ze naar daar. Ze sloegen u maar u slaagde erin te ontsnappen en ging vervolgens naar uw schoonfamilie in het dorp Bramniwalla. Uw echtgenote en kinderen verblijven hier nog altijd. Tenslotte vertrok u naar Delhi en verbleef daar gedurende een drietal maanden bij een kennis van uw schoonbroer tot 20 april 2010. U vloog met een vervalst paspoort en kwam op 21 april in Brussel toe. U verklaart zich vluchteling in België op 22 april 2011.

B. Motivering

Na uw gehoor op 10 augustus 2011 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om de volgende redenen. Vooreerst kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. Voor asielzoekers geldt de verplichting optimale medewerking te verlenen aan de instanties die hun asielrelaas beoordelen: u moet voor uw vlucht op zijn minst in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagageticket waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar u in Europa bent aangekomen. Ongeveer een week na uw beweerde aankomst, verklaarde u nog voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet te weten met welke luchtvaartmaatschappij u gevlogen had (Verklaring DVZ, 29 april 2011, punt 35), daar waar u maanden later voor het Commissariaat-generaal de naam 'Jet' opwerpt. Bij confrontatie met dit gegeven, beweert u nochtans dat u aan die Pakistaanse tolk daar verteld heeft met Jet gevlogen te hebben (Gehoورverslag CGVS, 10 augustus 2011, p. 14). Quod non: er is duidelijk genoteerd dat het een u onbekende maatschappij was, het gesprek werd gevoerd in het Hindi, het verslag werd u voorgelezen in het Hindi en u heeft het gehoorverslag aanvaard (Verklaring DVZ, 29 april 2011). Verder is het opmerkelijk dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard had niet te weten welke naam er in uw paspoort stond, een luttele week nochtans na uw vlucht (Verklaring DVZ, 29 april 2011, punt 34), maar voor het Commissariaat-generaal beweert u dat de naam op het paspoort Karamjit Singh was. Bij confrontatie met deze omissie, beweert u zich die naam toen niet meer herinnerd te hebben (Gehoورverslag CGVS, 10 augustus 2011, p. 14). Dit kan niet overtuigen: u heeft duidelijk verklaard de naam niet te kennen, hetgeen niet gelijk staat met er niet op komen en u slaagt er niet in een week na de vlucht op de naam de komen daar waar u dat wel zou kunnen maanden na de vlucht. U slaagt er overigens geeneens in enig symbool te beschrijven van de luchtvaartmaatschappij en kan aldus niet overtuigen met Jet gevlogen te hebben. U maakt aldus op vrijwillige wijze iedere controle van uw reisweg onmogelijk. Dergelijke houding houdt een negatieve indicatie in voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U maakt aldus noch middels documenten noch middels coherente en verifieerbare verklaringen uw reisweg aannemelijk. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken kon u geen enkel identiteits- of nationaliteitsbewijs neerleggen en verklaarde u enkel een rijbewijs te hebben, maar dat lag nog in India (Verklaring DVZ, 29 april 2011, punt 21). Tijdens het gehoor op Commissariaat-generaal beweert u

dat bewuste rijbewijs nog altijd niet hier te hebben, maar legt u plots een kopie neer van een Election Commission of India Identity Card. U beweert dat uw kinderen het origineel hiervan naar u opgestuurd hebben en legt een document van bpost neer waaruit blijkt dat er u op 12 juli post aangeboden werd die u vervolgens kon gaan afhalen van 13 juli tot 27 juli. Op de vraag waarom u de envelop niet bent gaan afhalen beweert u ziek te zijn geweest en geen Engels te kunnen lezen en niet te weten waarover het ging en toen u het te weten kwam was het al weggestuurd (Gehoorverslag CGVS, 10 augustus 2011, pp. 7, 11). Het is niet ernstig dat u een envelop met originelen ter ondersteuning van uw asielrelaas niet gaat afhalen. Het inroepen van uw ziekte is niet afdoende om deze toch wel laconieke houding te vergoelijken, te meer er uit het document dat u neerlegt en dat zich in uw administratief dossier bevindt enkel blijkt dat u op 27 juni 2011 een medisch onderzoek hebt ondergaan, niets meer en niets minder. U bevond zich overigens in een centrum en had de beschikking over een advocaat. Een kopie is daarenboven onafdoende aangezien die gemakkelijk te vervalsen is. Er dient dus vastgesteld te worden dat u geen enkel origineel recent bewijs kan neerleggen omtrent uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de asielzoeker moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken kunnen voorleggen. Het ontbreken van een origineel recent bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in. Verder dienen er een aantal bemerkingen te worden gemaakt bij de door u beschreven gang van zaken. U beweert dat de man wiens koe u doodgeslagen heeft een officiële klacht tegen u ingediend heeft maar u weet niet of er een FIR (First Information Report) is opgesteld. Verder hebt u ook geen weet of u intussen al dan niet zou zijn veroordeeld. Immers u hiernaar gepeild komt niet verder dan te stellen dat u niet meer naar de politie bent geweest. Gevraagd of men niet bij verstek kan worden veroordeeld, kunt u slechts stellen dit niet te weten (Gehoorverslag CGVS, 10 augustus 2011, pp. 18-19). Gezien dergelijke informatie van essentieel belang is om uw vrees voor vervolging correct te kunnen beoordelen, is het toch wel zeer opmerkelijk dat u hieromtrent geen accurate informatie hebt en blijkbaar ook geen demarches hebt ondernomen hieromtrent informatie in te winnen. De vaststelling dat u hier in gebreke blijft komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Verder dient opgemerkt dat het niet aannemelijk dat u, als Brahmaanse hindoe een koe zodanig slaat dat die de geest geeft. Immers, een koe is zo heilig dat jullie haar naar uw zeggen beschouwen als een moeder. U vervolgt met te stellen dat het doden van een koe de grootste zonde is in het geloof en dat het is als een moord op je eigen moeder. Daarenboven geeft u aan dat er in het hindoeïsme een straf van tien tot twintig jaar staat op het doden van een koe (Gehoorverslag CGVS, 10 augustus 2011, pp. 13, 15). Gezien deze door u geschilderde context hebt u de door u beweerde manier van handelen totaal niet aannemelijk gemaakt. Het feit dat uw koe drachtig zou zijn geweest doet hieraan geen afbreuk. Dat u deze koe dus zodanig geslagen heeft dat ze het leven zou laten kan dan ook niet overtuigen. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat, mocht er toch nog enig geloof aan deze door u aangehaalde motieven kunnen worden gehecht, u niet aannemelijk hebt gemaakt dat deze problemen het lokale niveau overstijgen en u zich niet elders in India zou kunnen vestigen om aan deze problemen te ontkomen, te meer u naar eigen zeggen voor uw vertrek een drietal maanden in Delhi hebt gewoond en daar hebt gewerkt op groentemarkt (Gehoorverslag CGVS, 10 augustus 2011, p. 7). Er kan uit uw verklaringen niet worden afgeleid dat u in Delhi ook maar enig probleem hebt gekend of dat 'uw belagers' u daar zouden weten te vinden. Deze appreciatie wordt ook onderstreept door uw verklaring dat de mensen in uw dorp niet eens weten dat uw echtgenote en kinderen intussen bij haar ouders zouden wonen (Gehoorverslag CGVS, 10 augustus 2011, pp. 5-6, 21). Tot slot legt u ter staving van uw asielaanvraag nog volgende documenten neer. Een brief van uw echtgenote, die door uw kinderen werd geschreven. Deze brief is niet van een objectieve bron afkomstig en kan bijgevolg niet in aanmerking genomen worden als bewijs. Verder legt u nog een overlijdensakte van uw vader neer en een document met betrekking tot de verkoop van uw huis. Ook hier betreft het enkel kopies. De overlijdensakte van uw vader bevat overigens ook geen reden van overlijden (Gehoorverslag CGVS, 10 augustus 2011, pp. 9-10, 12). Dat u niet in staat bent enig officieel origineel document neer te leggen ter staving van uw vervolgingsrelaas is niet aannemelijk. In dit kader dient aangestipt dat het toch wel enigszins merkwaardig is dat u niet weet wie van uw burens aangifte is gaan doen van het overlijden van uw vader (Gehoorverslag CGVS, 10 augustus 2011, p. 9). Het feit dat uw huis werd verkocht wordt door ons op zich niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Er zou ook sprake zijn van een manifeste vergissing in appreciatie.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

2.3. De asielaanvraag van verzoeker werd door de commissaris-generaal afgewezen op grond van de volgende vaststellingen: (i) verzoeker brengt geen begin van bewijs bij over zijn reisweg en toont derhalve niet aan wanneer hij zijn land verlaten heeft noch wanneer hij in België aankwam, (ii) verzoeker legt geen enkel origineel recent bewijs neer omtrent zijn identiteit of nationaliteit, (iii) verzoeker stelt dat de man wiens koe hij heeft doodgeslagen officieel een klacht tegen hem heeft ingediend maar verzoeker weet niet of er een First Information Report (FIR) is opgesteld, hij weet evenmin of hij ondertussen veroordeeld werd, (iv) het is niet aannemelijk dat verzoeker als Brahmaanse hindoe een koe doodslaat en (v) zelfs indien er nog enig geloof zou worden gehecht aan verzoekers relaas maakt hij niet aannemelijk dat deze problemen het lokale niveau overschrijden en hij zich zonder problemen elders in India kan vestigen. Geen enkele van deze motieven worden door verzoeker weerlegd, noch wordt dienaangaande een aannemelijke verklaring gegeven. Deze motieven blijven overeind en worden derhalve beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4. Ter zitting worden door verzoeker twee documenten neergelegd. Luidens artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad van Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 dienen de stukken, waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal dan deze van de rechtspleging werden opgesteld, vergezeld te zijn van een voor eensluidende verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling is de Raad niet verplicht deze documenten in overweging te nemen. De neergelegde stukken zijn niet vergezeld van een vertaling. In toepassing van voormeld artikel 8 worden deze stukken niet in overweging genomen.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER